

Чѣкай пакъ години и месѣци. А ние мислехме, че времето е вече настанало? Защо тие хора са не заловатъ за работа? Нека само орлите да извикатъ „хайде“, и сичкиятъ народъ ще да стане на крака. Турците сж малко, а бжлгарете сж много. Ако сички ние да са повдигнеме изведнашъ дружно, то тие и день не би можѣле да проживѣятъ. „Тжрпи, кожо, дорде день не дойде!“

П а в л е.

А видѣ ли са ти съ дѣда Никола?

П ѣ й о.

Видѣхъ са вчера. Уменъ и пародолубивъ човѣкъ е тоя старецъ: ако ние да би имале повече такива хора, то чудеса би направиле! Преди една недѣля дѣдо Никола ходи въ Гюргево да са поразговори съ хаджията: наговорилъ му много, распалилъ го още повече, и той са врѣкалъ да са земе колкото са може по-скоро за работа; по работата развалило едно момиче. Единъ човѣкъ ми разказваше едно време, че бжлгарете си сж продаде царството за жени, а сжрбете сж го испиле, — това е така. Хаджията са залибилъ въ Гюргево, и рѣшилъ са по-добре да сѣди въ Влашко при своята хубосница и да я варди отъ самодивите, отъ колкото да преминува презъ Дунавътъ и да помага на нещастните си братия. Мислилъ дѣдо Никола, мислилъ що да прави, и намислилъ. Отишѣлъ той при бащата на момичето и излжгалъ го, че въ Русчукъ той ще да направи голѣми пари. „Ти само ела въ Русчукъ, и Мидтатъ-паша ще да ти даде такова едно мѣсто, отъ което за една година щешъ да спечѣлишъ петъ хилѣди лири.“ Слѣповъ, бащата на момичето, е голѣмъ скжперникъ; той е готовъ за калпово дукато да продаде и жената си, и дѣцата си, и за това послушалъ дѣда Никола и преседилъ са въ Русчукъ.